מימן תרלב סעיף ב: קיד ב מיי׳ פי״ו מהלי

טוש"ע א"ח סימן שסג

סעיף כא: סעיף כא: קשו ג מיי׳ פט״ז מהלי טומאת מת הלכה א

סמג עשין רלא: קשו ד ה מיי' פ"ד

ח ט סמג עשין מג טוש"ע א"ח סימן תרל סעיף ח:

מהלכות סוכה הל׳

שבת הלכה כד

 ל) עירובין יד. לקמן כב.
[מוספתא עירובין פ״א ה״ון, כ) אהלות פ״י
מ״א [ע״ש], ג) ע״ז לט., ד) עירובין לג. לה., ה) י"ג: מריז דההים. ו) בס"ח: טהורים שאינן באהל,

הגהות הב"ח

(ה) גמ' אמר רב הונא וכו׳ אלא שמנה אמות מלומלמות: (ב) רש"י ד״ה מו הלד. נ"ב ס"ל ה"מ מיעוט דאויר הנשאר אמרינו ביה לבוד מן ג' באמצע ומיעטו עד פחות פליגי ביה אי :הוי מיעוט

מוסף רש"י ומודה רבי מאיר. נין שיש נהן ארנעה נין שאין נהן ארבעה (לעיל יד:). שמניח פסל ביניהם. פסולת גורן ויקב דהוא סכך כשר, והכי נמי מלי שכן כשוי, יושה למיתני ומודה ר' יהודה בהנך דאית בהו ארבעה דפוסלין, שאם יש בין נסר לנסר כו׳, והאי דנקע לנסר כו׳, והאי דנקע ר' מאיר רצותא היא, דאפילו ר' מאיר דמחמיר דכי יהיב נסר ופסל עד אמלעה מהאי גיסא וחוזר ומתחיל מלדה השני ונותן נסר תחילה ואחר כך פסל כמו כן עד אמצעה, הוו להו שני פסלים באמצע והן של שמונה ונסרים שבה לא פסלי לה, דאמרינו דופו עהומה עד זמתויק דופן עקונה עד הפסלים האמצעיים (שם). צחגתא. חילק, דבב נהרא. לכב שם הנהר נע"ז לט.). **דרדיפי מיא.** נכח מקלחין, דנדנ"ש ככח מקנחין, דבדב"ש בלע"ז (שם). דלא מרבה טינייהו דג טמא. קרקעית של אותו הנהר אין מגדל דגים טמאים (מוח). סיכד על גבי (שם). סיכך על גבי אכסדרה שיש לה פצימין. שתי דפנות פצימין. שתי דפנות שיש לה כהלכתה לחורכה ועשויה כמבוי, ובדופן שלישית ורביעית הבועיו עמודים לקרני הזויות ויש להם טפח (ערובין צג.) או: עמודין קבועין במחילותיה פחות מג' (שם צה.).

רבינו חנגאל

מודה ר' מאיר שאם יש בין נסר לנסר כמלוא נסר שמניח פסל ביניהן וכשרה. ומודה ר' יהודה יכשרת, ומודד החדה שאם נתן עליה נסר שרחב ד' טפחים כשרה. בשלמא לרב דאמר לעולם ביינות משום הכי בד' אמות משום הכי כשרה. אלא לשמואל דאמר באמצע בארבעה טפחים פסולה קשיא. ומשני רב הונא בריה דרב יהושע אליבא דשמואל. שאין בה אלא ח׳ אמות על . ח' אמות מצומצמות שהז היא, וכגון דמסכך בה נסר ופסל ונסר ופסל מהאי ונסר ונסר ונסר ונסר גיסא, ונסר ופסל ונסר ופסל מהאי גיסא דהוו להו שני פסליז באמצע. שיעור וכל פסל הוא סכך כשר,

שיש שיעור לפסל היכא דליכא למישרייה בדופן עקומה וזו כולה מבולבלת בהן ואם גדולה היא אותם שחוץ לארבע אמות פוסלות

שהן ארבעים ושמונה טפחים וכגון שהתחיל בה מב' לדדיה דיהב נסר ומודה רבי מאיר שאם יש בין נסר לנסר ברישא והדר פסל ונסר ופסל ונסר כמלא נסר שמניח פסל ביניהם וכשרה ופסל מהאי גיסא הרי כ"ד טפחים בשלמא למ"ד בין באמצע בין מון הצד בד' הרי סיכוך עד אמלעה וחוזר ומתחיל אמות משום הכי כשרה אלא למאן דאמר מלדה השני ועושה כמו כן והוו להו באמצע בארבעה אמאי כשרה אמר רב שני פסלים באמצע דאיכא הכשר הונא בריה דרב יהושע הכא בסוכה דלא סוכה והרי ח' טפחים הן הלכך הויא אלא שמנה 🕫 מצומצמות עסקינן ויהיב כשרה על ידי אותן שני פסלים ותחת נסר ופסל ונסר ופסל ונסר ופסל מהאי גיסא הנסרים לא יישן והסוכה אינה נפסלת בהן דאמרי׳ דופן עקומה עד הפסלים ונסר ופסל ונסר ופסל ונסר ופסל מהאי האמצעים דהא פחות מארבע אמות גיסא דהוו להו שני פסלין באמצע ואיכא הוא. וא"ת בנסרים ופסלים הפחותים הכשר סוכה באמצע אמר אביי אויר מד' לא מתכשרא בשנים האמצעים שלשה בסוכה גדולה ומיעטו בין בקנים בין דזימנין דליכא הכשר סוכה ולרבי בשפודין הוי מיעום בסוכה קטנה בקנים מאיר דאמר אף בשאין בהן ארבעה הוי מיעום בשפודין לא הוי מיעום והני אין מסככין בהן היכי מתכשר בשיש מילי מן הצד אבל באמצע פליגי בה רב בין נסר לנסר כמלא נסר ההיאף כולה כשרה ואף תחת הנסרים דהא ליכא אחא ורבינא חד אמר איש לבוד באמצע ד׳ במקום אחד והיכא פסיל ר׳ מאיר וחד אמר אין לבוד באמצע מ"מ דמ"ד יש היכא דאיכא תרתי בהדדי דהסבר לבוד באמצע דתניא 🌣 קורה היוצאה מכותל שני נסרים מלטרפים לארצעה: הוי זה ואינה נוגעת בכותל אחר וכן שתי מיעוט. וכשרה דלאו שיעור אויר יש קורות אחת יוצאה מכותל זה ואחת יוצאה ולא שיעור סכך פסול יש: נסוכה מכותל אחר ואינן נוגעות זו בזו פחות קטנה. שיעור מלומלם: בקנים הוי משלשה אינו צריך להביא קורה אחרת מיעוט. דאמרינן לבוד ואין כאן שלשה צריך להביא קורה אחרת ואידך אויר: בשפודין לא הוי מיעוט. ואף על גב דלא מזה ולא מזה יש שיעור שאני קורות דרבנן מאי מעמא דמאן דאמר לפסול מיהו כיון דאיכא ג' טפחים אין לבוד באמצע דתנן יארובה שבבית בהדדי דנפקי מהכשר סוכה חשיבי ובה פותח מפח מומאה בבית כולו ממא באפי נפשייהו ולא מנטרפין בהדה מה שכנגד ארובה מהור מומאה כנגד לאשלומה לשיעורא וליתיה לשיעורא ארובה כל הבית כולו מהור אין בארובה דסוכה: והני מילי. דאויר פחות מג' פותח מפח מומאה בבית כנגד ארובה מהור לבוד ואינו פוסל בסוכה: (כ) מן הלד. מומאה כנגד ארובה כל הבית כולו מהור דאמרינן הרי הוא כלבוד מן הדופן: בחמלע. חויר בפחות מג' שלח ואידך שאני הלכות מומאה דהכי גמירי בסמוך לדופן: קורה היולחה. להתיר להו דרש רבי יהודה בר אלעאי בית שנפחת המבוי ונתונה על רוחב פתח המבוי וסיכך על גביו כשרה אמר לפניו ר' ישמעאל מכותל לכותל וזו אינה מגעת לשני ברבי יוםי רבי פריש כך פירש אבא ארבע הכתלים: וכן ב' הורות כו'. ועל כרחד אמות פסולה פחות מארבע אמות כשרה באמלע אויר פחות מג' שלא בסמוך דרש רבי יהודה בר אלעאי אברומא שריא לדופן: שאני קורה. דכל איסור אמר לפניו רבי ישמעאל ברבי יוםי רבי טלטול מבוי והלכות עירוב דרבנן הוא דמדאורייתא לא בעי תיקון הלכך פריש כך אמר אבא של מקום פלוני אסורה החילו בה הכי דהם אסרו והם התירו של מקום פלוני מותרת כי הא דאמר אביי אבל סוכה דאורייתא אי לא קים לן האי פצחנתא דבב נהרא שריא מאי טעמא לבוד באמצע הלכה למשה מסיני לא אילימא משום דרדיפי מיא והאי דג ממא מלינן לאכשורה: ארובה. בגג היא: כיון דלית ליה חום השדרה לא מצי קאים כנגד ארובה טהור. כלים שתחתיה והא קא חזינן דקאי אלא משום דמליחי טהורים שאינו אהליי המת אלמא אין מיא והאי דג ממא כיון דלית ליה קילפי לבוד באמלע למהוי כוליה כסתום: לא מצי קאי והא קא חזינן דקאי אלא כל הבית כולו טהור. שחין מחהיל משום דלא מרבה מינייהו דג ממא אמר על הטומאה כלום: אין בארובה פוחח טפח טומאה בביח כנגד רבינא והאידנא דשפכי נהר איתן ונהר ארובה טהור טומאה כנגד ארובה גמרא להתם אסירא יאתמר יסיכך על גבי אכסדרה שיש לה פצימין כשרה כל הבית כולו טהור. סיפא גרסינן

בהן ואשיש בהן ד' נמי קאי: אמאי כשרה. בכל אחת מהנסרים ארן דבוד באמצע. היינו למעלה דדפנות מכשירין לעיל (דף 1.) קנה קנה פחות מג' ומקורת מבוי פריך שפיר דהיינו נמי למעלה ופריך בין למאן דאמר פ"ק דעירובין (דף יב:) קורה משום בה: שאין בה אלא שמונה אמום מלומלמום. לא פחות ולא יותר היכרא בין למאן דאמר משום מחילה וא"ת אם אין לבוד באמלע א"כ

ללתה מרובה מחמתה תיפסל עד שתהא מכוסה יפה ומעובה כמיו בית שלא יהא בה נקב לאו פרכא היא דהכא מיירי כשהאויר מהלך על פני כולה ובסיכוך נחלקו לשנים והא דאין סכך פסול פוסל בפחות מארבעה ואע"ג דאין לבוד באמלע לא דמי לאויר דהא מה נפשך יתר משלשה הרי יצא מתורת לבוד ואפילו הכי אינו פוסל לפי שאינו חשוב להיות

חולך ומפסיק בינתים: אין בארובה פותח מפח מומאה בבית כנגד ארובה מהור מומאה כנגד ארובה כל הבית כולו מהור. בסיפא גרסינן כי רישא ובדברים אחרים יש ביניהם חילוק במסכת אהלות פרק י' והכא לא מייתי לה כולה שדרך הגמרא לקלר משניות

של סדר טהרות: םיכך על גבי אכסדרה שיש לה פצימין. נמשנתנו פירש בקונטרס (לעיל דף יז.) חלר המוקפת אכסדרה חלר זו מוקפת בתים ופתוחים לה סביב משלש רוחות ולפני הבתים עשוין אכסדראות סביב לג׳ רוחות והאכסדרה פתוחה היא ואין לה דופן ללד החלר וזה סיכך על גבי אוירה של חלר ואין דופן לסוכה זו אלא מחיצות הבתים המפסיקות בין הבתים לאכסדרה ונמנא תקרת האכסדרה מפסקת סביב בין סכך לדפנות ואם יש ברוחב האכסדרה ד' אמות פסולה פחות מד' אמות כשרה דאמרינן דופן עקומה דוגמא לדבר קלויישטר"ה של החומות שיש לה חויר שיש בה עשבים והקיף האכסדרה סביב לה וכשיש בתקרת האכסדרה ארבע אמות ויש לנד הסוכה פלימין לאכסדרה עמודים כמין חלונות וביניהו פחות משלשה כשרה דאמרינו בה לבוד וכשאין בה פלימין פליגי דאביי אמר כשרה דאמרינן פי תקרה יורד וסותם דהוא עוביין של נסרים שבתקרה עובי ראשיהם הכלה ללד הסוכה יורד וסותם מכל לד ורבא אמר פסולה לא אמרינן פי תקרה יורד וסותם כדמפרש טעמא לקמן כך פירש בקונטרס והא דאינטריך לאשמועינן שיש לה פלימין דכשרה על ידי לבוד משום דלאידך לישנא קפסיל רבא וקסבר דלא אמרינן הכא לבוד לפי שהפצימין לחלל האכסדרה נעשה ולא לאויר החיצון

אמרינן חילוק במשנה דאהלות והכא לא מייחיטן לה כולה וזהו ראש הפרק ארובה שבתוך הבית: הכי גמירי להו. מסיני דאין לבוד באמצע ומהלכה לא גמריטן מידי אחריתי אלא ההוא דאתמר ביה: רבי פריש. את דבריך: אברומא. מין דגים קטנים ואין שרצין ניכרין בהן: של מקום פלוני אסורים. ששרצין גדילין באותו נהר ומרוב קוטנם אין יכול להפרישם שאינן ניכרים: של מקום פלוני מוסרם. שאין אותו נהר מגדל שרלים כדמפרש: לחנסה. מין דגים קטנים: דנב נהרא. הנהר בב שמו: רדיפי מיא. קלות וממהרות לרוץ: חוע השדרה. נותן כח באדם ובהמה ודגים להיות שדרתו עומדת בבריאות: והא קחוינן דקאי. בכמה נהרות הרדופין במימיהן: קילפי. קשקשים: דלא מירבי טינייהו דג טמא. אין טיט של אותו נהר מגדיל ומשקיץ שקלים ורמשים: והאידנא כו'. שהוסבו לתוכן עכשיו והם מגדלין שקלים ומהן יורדין לאותו נהר: סיכך על גבי אכסדרה שיש לה פלימין. כגון חלר המוקפת אכסדרה כדפרישי במתניתין וסיכך באוירה של חצר וסמך הסכך על שפת קירוי של אכסדרה ואין מחיצות פנימיות מועילות לסוכה דיש בתקרת האכסדרה יותר מארבע אמות אבל לצד הסוכה יש לאכסדרה פלימין עמודין כמין חלונות וביניהם פחות פחות משלשה כשרה דאמרינן בהו לבוד: אמרינן

שאין לה פצימין אביי אמר כשרה ורבא אמר הפסולה אביי אמר כשרה

ארובה טהור, טומאה כנגד כוי, ואם אמרינן לבוד באמצע למה הבית טהור הלא מאחיל על הטומאה, אלא שמע מיניה אין דין לבוד באמצע. ודחי שאני הלכות טומאה דהכי גמירי. אתמר סיכך על גבי אכסדרה שיש לה פצימין לבוד באמצע. ודחי שאני הלכות טומאה דהכי גמירי. אתמר סיכך על גבי אחרים, אביי אמר כשרה, כשרה, פיר' לחיים, ושאין לה פצימין, אלא סיכך על גבי כותלי בתים אחרים, אביי אמר כשרה,

והנסר הוא סכך פסול, נמצאו שני (הפסלים) שהן קנים, כדאמרן מאי פסל (וכר) קנים היוצאים מן הסוכה הוא פסל היוצא מן הסוכה נידון כסוכה. סכך כשר באמצע ח' טפחים שהן אמה ושליש, ושלש אמות [ושליש] מזה הצד שיעור שלשה נסרים ושני פסלין וכן מן הצד האחר, ותנן בית שנפחת וסיכך על

כי רישה ובדברים החרים יש ביניהם

רבינו חננאל (המשך) גביו אם יש בין כותל לסיכוך ד׳ אמות פסולה, שמע מינה ד' אמות פסולה הא פחות מד' כשרה, וזהו אחד מן המחיצות והיא דופז עקומה דקיימא לן הלכה למשה מסיני אליבא דר' מאיר. וכיון שהיא ג' אמות ושליש מהאי גיסא, וג׳ אמות ושליש מהאי גיסא, וסכך . כשר באמצע ח' טפחים שהן שיעור סוכה, רואין כאילו הן שני פסלין (הן) שהז באמצע היא הסוכה. ואילו הנסרים והפסלין ואילו הנסרים מזה הצד ומזה הצד חשובין כדפנות, ודנין , אותן כאילו כדופן עקומו לפיכך היא הסוכה כשרה. ומצאנו אותו מפורש בירושלמי ר' לוי בשם ר' חמא בר' חנינא, ר' חמא בר' חנינא, כתיב וסכת על הארן . את הפרוכת מיכן שהדופן קרוי סכך, ומיכן שעושין דפנות בדבר טומאה, כגון הפרוכת שהיא דופן. ואפילו דופן מקצתו עומד ומקצתו . עקום נקרא דופן, וראיה לזה הפרוכת, וכשר הוא. ומפני מה אמרו ח' אמות פסלין דבוקין באמצע, שאם יוסיף יפסד החשבוז. פסול. וקיימא לֹן כשמואל . בהא. דהא סוגיא דשמעתא כוותיה. וכן המקרה סוכתו בשפודין או בארוכות המטה כענין הזה, בהא מוקמינן להו, בדופן מוקמינן להו, בדופן עקומה, כבית שנפחת . וכחצר המוקפת אכסדרה. שאין מסככין בהן, כגון השפודיז וארוכות המטה וכיוצא בהן. אויר פחות אמרינז כלבוד דמי. כדתנז טפחים מן הדפנות פסולה . הא פחות מג' אמרינן כלבוד דמי וכשרה. או פחות מג' באמצע, פליגי בה רב אחא ורבינא, חד אמר יש לבוד באמצע גמר לה מקורה [נ"א: מז הקורה]. דתניא קורה היוצאה מכותל זה ואינה נוגעת בכותל זה שכנגדו, וכן שתי קורות אחת יוצאה מכותל זה ואחת מכותל זה, ואינן נוגעות זו אצל זו. אם יש ביניהז אין צריך להביא קורה אחרת. דאמרינז דפחות מג' כלבוד דמי, שלשה

צריך להביא קורה אחרת

עליהם, לסתום הפתוח

שאני קורה דמדרבנן היא,

אבל סוכה שהיא מן התורה לא אמרינן בה לבוד באמצע. דתנן ארובה

בתוך הבית ובה פותח טפח, טומאה בבית כנגד